

డా. భంపల్లి శ్రీకాంత్
9032844017

దేశీయం

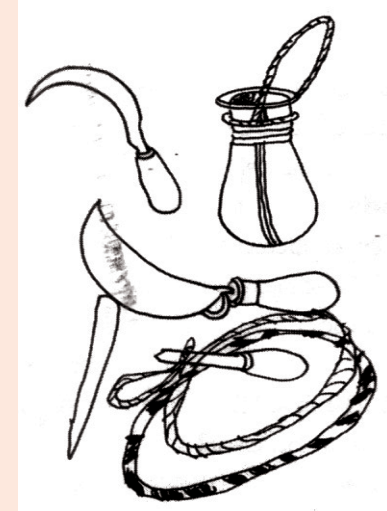
చప్పుడు చేయని గుచ్చె మెలుకువ రెక్కలు తెరవక ముందే కళ్ళలో నిద్రని తుడిచి కడుపునందిలో ఉత్తపెగుల్లి తడుముతూ ఈదుల్లి దారిదాడుతో చేదుకుంటూ యింటి నుండి మొదలైతుంది మా నాయన పయనం పాదాలకందిన మట్టిలా తెరలు తెరలుగా చీకటి జారిపోతుంటుంది ఆయన అడుగుల్లోంచి కనికరాగ్ పొడితో చిల్లకట్టికి సానపట్టిన కత్తి గొడ్డలి పార ఉలి తో వనం గట్టపై నడిచేపడవ తను తాటి చెట్టు కింద చేరిన బుద్ధుడై - మా బతుకుబువ్వను దర్శించే సూత్రాన్ని కనుగొంటాడు ఆయన పూపిరి స్పృహ పసిగట్టిన చెట్టున్న గౌరవ సూచకంగా ముఖ్యుల దుప్పటిని మడతపెట్టి గురువుమందు నిలబడిన విద్యార్థులపుతాయి రైతు పొలంలో గుట్ట పుట్ట గుంత కల్లాకంపా ఊడ్చి అదనుకు సిద్ధపర్చుట్టు - చెట్టుతనువుకు పట్టిన పురుగు బానిస దుమ్ము ధూళి బరక బడికల్పి ఆనన చేస్తాడు కత్తి గొడ్డలితో ... బీడిమక్కువ పొరుగుంచి దీర్ఘధ్యానముద్ర నుంచి బయటికొచ్చిన మనిషిలా తేలికపడి చెట్టువాన ఎరిగినట్లు ఆకుల రెప్పల పిలుపులందుకుని గడపనుంచి గడపకు వెళ్లినంత సులభంగా ఉత్తప చేస్తాడు తేలిపోతాడు మొదలు నుంచి కొనసకు మా నాయన చేతులు సోకిన చెట్టన్న ఆనంద ముగ్ధమెట్లు తాడి చేతుల్లోని మంచు బిందువులన్నీ లయబద్ధంగా అడుగులు పడుతున్న ఆయన తలపై పూలవానై కురిసిపి ఉత్తకుపుతో పాకును ఎగేస్తూ బయపునంతా చేతుల్లోనిపి మనమున , ముందరికాళ్ళ బంధాన్నీ క్రమంగా కడుపుతూ ఆయనలా చెట్టున ఎగిసిపోతుంటే తల్లి చనుబాలుకు ఎగబాతుకున్న పసిపిల్లాడిలా అనిపించేది తాను చెట్టెక్కి నేర్పరితనం పర్యటారోహలకు పాంలంలాండే - ముఖ్యులు తాత చెట్టుయన తన ముందు సలామనాల్సిందే మా నాయన చెట్టుపై నడక భువి నుంచి నింగి ఎత్తుల్ని కొలిచినట్లు - ఆకాశం ఆయన చేతికి అందినట్లుా పుంటుంది చంకత్తితో మట్టలను తొలుస్తున్న శ్రద్ధ వైద్యం చేస్తున్నట్లుగానే పుంటుంది మోకుతో పాకుతూ పారతో చెక్కి లొట్టికి మెలికకట్టి ఉలితో గీయడం ఏ పుస్తకాల విద్వేషం అందని నేర్పరితనమే చెట్టుపాద నిల్చిన మా నాయన మా బతుకు 'దారిరెక్క' లాంటోడు లేసిన గెలల కల్లు ఊటల్ని తడుముతూ గీత కత్తితో మెరల్ని తీసి - వెన్నెల తుమ్మెదై చెట్టుపై వాలినప్పుడు చెట్టు పొడుగులు పితికి బొట్టు బొట్టుగా కుండలోకి అమ్మతాన్నీ ఒంపుతాడు కుండనిదా కల్లు తొలుతుంటే ఆయన ముఖం చుక్కలు కాసిన ఆకాశమయ్యేది కల్లు నిండి లొట్టి చెట్టు నుంచి దింపుతుంటే ఆ రోజు మా యింటి పంట పండినట్లుండేది

వానొచ్చినప్పుడు మాయింటి చూరల్లో చినుకులు వుటకలు కడతాయేమో కానీ చెట్టు నుడిలో నీళ్లుదిగినా కల్లు కుండలోకి చుక్క కట్టనీయని మానాయనది గొప్ప ఇంజనీరు నైపుణ్యమే మనక తుండుగుడ్డును తెంపి చెట్టు నుంచి దిగుతూ దిగుతూ ఊరిదాక చేతుల్లో తెల్లపొద్దును మా కడుపున మెతుకు మూలవాసాన్ని కల్లంచలు కట్టి కాళ్ళరిగేలా మైక్కు దూరం వెంటినుకొచ్చే భగీరథుడు గాడిదపై కల్లు నింపిన రెండు చర్మంతిత్తుల్ని తగిలించుకుని ఆ వెనుకాల నడిచొస్తుంటే మా నాయన రాజులాగా అనిపించేది ! అవ్వ చెప్పిన 'రాజు తెచ్చిన బువ్వకథ' గుర్తొచ్చేది !! x x x x తాటిచెట్టల్లే నల్లని ఛాయే కానీ ముంజల గింజల్లోని తె(న)ల్లని మనసాయనది భూమ్యాకాశాల మధ్య మూడువందల అరవైరోజులూ ముప్పైఅడుగులెత్తున్న చెట్టుపై సద్గం చేసిన కర్తకుడు మోకాలిపైకి ఎగబికినవంచని కాయాన్ని కప్పిన బనీను చెవిలో బీడి ఇల్లు, ఈదులు తప్ప యితర ప్రపంచం తెలిని నిలుచెత్తు అమాయక నగ్నత్వం బొమ్మలెక్కి గడుసుపడిన మా నాయన చేతులు నా శరీరము తడిమినప్పుడల్లా మట్టిని ఒంటికి పూసుకున్నంత పరవశమయ్యేది. గెనం గట్టపై నడుస్తున్నప్పుడు నడిచేపడవ తను కాళ్ళ పుండును పచ్చిక పుల్లలు కొరుకుడు పెడుతుంటాయి నడుము చుట్టూ ముత్రజు రాపిడి , వీపు పై మోకు రాకీన వాతలు, చెట్టుకున్న బరకులు తొడలపై రంపపు కోతలు తనువంతా గాయాల కొలిమిలో నునీలేలుతున్నా మా యింట్లో వెలిగి స్పీమితత్వపు నిలుపుకాళ్ళ బుడ్డి తను అరిగిన రాయిలా ఎండాకాలం చెట్టు అరికాళ్ళ కింద మంటలు రేపినా వాస్త కాలు బురదకయ్యల్లో నడకలా తాడిపై అడుగులు జారిపోతున్నా మా కడుపుల ఉడికిన మెతుకుల పిదస తను వనంపై పడిన వాసరాలు సుందరకాండలోని మధువనం ఘట్టాన్ని తలపిస్తుంటే - వనమంతా ఆయన పలయమై చెట్టును, చెట్టుక కట్టినకుండను కాపాడుతూ కోతులు గీకిన గాట్లకు శరీరం ముళ్ళు కంపలపై పడి చిగిగిన గుడ్డపెలికయ్యేది అకస్మాత్తుగా చెక్కినై కాద పురుగులు చీములు తేనెదీగలు పసర పాముల రూపంలో పెనుప్రహారం మోసుకొచ్చినప్పుడల్లా చావు అంచు శ్వాసను ముట్టిస్తాడు పాదాలకింది భూమి తలకిందులు చేసే భావలా గాలిదుమారం విపపునాగై బున గొడుతూ - ప్రతీక్షణం మృత్యుభయం మా యింటి దేహరంజ్యంపై పారాడుతుంటుంది మరణం వంటెన పై నడిచే విచ్చుకత్తుల విన్యాసం లాంటి బతుకులు మాని తెరచావ లేని పడవలా గాలి అలల ఒడిదుడుకులపై తేలుతూ పూలుతూ పూపిరి తీగను పట్టుకు నేల దిగడమంటే ఓ సాహస యాత్ర నేలకి నింగికి నింగికి నేలకు మధ్య సాగి అలనటెరుగని మా జీవనపోరాటం ఉచ్చాస నిశ్వాసల్లాంటిది ! తాటిచెట్టు ఈతచెట్టు మా జీవన మూలాధారం గీత మా ఉనికి మా అస్తిత్వం !! సకల కులపుత్రులు సమాజీవన సమన్వయ తత్వం బహుజన దృక్కాణం - నాల్గు గుంజల్ని రాల్చే కత్తులన్నీ కూడగట్టిన తాటికమ్మలతో దడికట్టి కల్లు పాకల్చిన గిజిగాడు మా నాయన కుమ్మరి వామిలోని మట్టిని కండ్ల కడ్డుకొని తొట్టి లొట్టి ముంతల్ని చేతబట్టి నడిచొస్తుంటే - కుమ్మరి కిప్పయ్య బిడ్డల్ని అత్త గారంటికి పంపినట్లుండేది పాతపన్నీ విరవణ పొంది కొత్త వాటికి స్వాగతం పలుకుతాయ్ ఇంటికొచ్చిన మర్త్యాడే నడుంవంచి మా పనిలో భాగమైతాయ్. లొట్టి తొట్టి ముంతల ఇంటి పేరు మారి మా యింటి పయితాయ్ మా జీవన ప్రతీక లైతాయ్ ! సుత్తిని పిడికిలి బిగించి కొలిమి ముందుర ఉరిమే అగ్నికుషానీ కు ఎదుర్కొడ్లి నిల్చే కుమ్మరి సుఖ్యరాయని దెబ్బకు ఎంతటి ఘన రోహమయిన ముద్దర్లు కడుతుంది సుమ్మెటయెత్తి కొట్టే దెబ్బ దెబ్బకు అప్రయత్నంగా నోట్లో రాల్చే శబ్దాలు శ్రమగీత స్వరాల్లా వినిపించేవి తంగిడి బొగ్గుల పొదలో

ఈ. రాఘవేంద్ర రాసిన “కల్లంచుల బువ్వ” దీర్ఘ కవిత

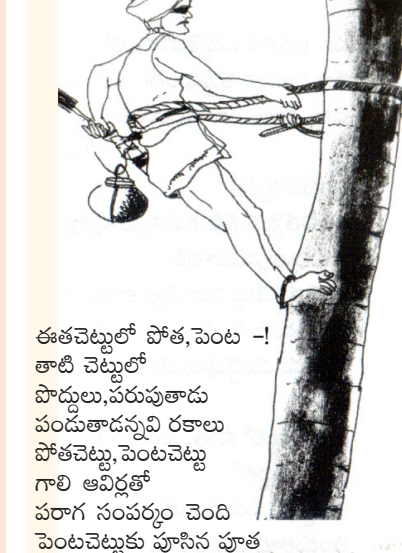
ఒదిగితేనే 'ఉలి' పలుకుతుంది కల్లు తారుతుందనేది మా పెద్దల మాట. దాపగట్టి మారగట్టి చలకత్తి గొడ్డలి గా గీతకత్తులన్నీ సిద్ధపరిచి మా నాయన్న బతుకు యుద్ధానికి యోధున్ని చేసేది సుబ్బారాయణ్! తొడలు అట్టుకట్టి , నార నలిపి చేతులు కందిన కర్మయోగి మాదిగ మారెన్న

'మోకు ' బుకునీ ' నట్టుతుంటే బిడ్డకు జడలల్లిన తల్లిలా చాలు దున్నినంత నేర్పును కళ్ళుపుగించి చూస్తుండేమియేవాళ్ళం. బడిగి నిచ్చెన వడ్ల నెర్దుకోల పద్మతాలి బొంత చేతి పుత్తుల మమత సమతలకు ఎన్ని మట్టి దండాలు పెట్టినా తక్కువే ! x x x

అద్దివిసంత గాలిస్తూ నేలపాదాల్ని చలకరిస్తూ గీత కత్తులకు జవనశ్వాలు పోసి చెట్టు వేడ్లని పసిగట్టి కోసుకురావడం ఓ మర్మకళ. ఊడుగుచెట్టు కుంకుడుచెట్టు విషముష్టి చిల్లచెట్టు వేర్లన్నీ ఆకురాయిలా పసికొచ్చే సానకట్టిలే 'మనకట్టి' చిరత బాద సానకట్టికి పేష్ట అగ్గిలోకెన్నే చిట చిటలాడే తంపు ఆ చెక్కిదు. కల్లు గెల్చి తగ్గోసే నును తగిలే కత్తులన్నీ మొద్దుబోయ మొండికెన్నే మసికట్టి పై దోసెడు కనికరాళ్ళ పొడిపోసి సూరితే గరుకుపట్టినపన్నీ మెరుపులకుంటాయి. ఎగాదిగ సూరే వారిపిడికి కల్లు గింజల్ని రాల్చే కత్తులన్నీ తెగ సురుకును కడతాయ్ పడును సంబరమయితాయ్. సాన కట్టి దెంత గణమో అరిగి అరిగి కరిగి ఇంకో దానికి ప్రాణ వాయువప్పుడమంటే మాటలా !

పనానిదొక సమూహపు పాట ? శేపుకొచ్చిన పొంగుల్లోని పొడి ఆవుల్లు గట్ట గిట్టల మింది చెట్టు ప్రేమ జల తో బృందంగా 'గీత' రాగాన్ని పాడుతుంటాయ్ ఈదులంతా తానై తిరుగుతూ మా నాయన చెల్ల మధ్య నడిచే చెట్టుయితాడు వనంలోని చెట్లన్నీ మా యింటి వెన్నపూసలపుతాయ్ మా అకలిని ఒడ్డుతెయడంలో మా నాయన కట్టుమంత చెట్టు దుఃఖమూ పుంటుంది ఆయనొక్కడే పరిచితమైన లిపి రహస్యమన్నట్లు తన స్వర్ణాసుభూతికి ఒకొక్క చెట్టు మూసల్లు కాలం మా కడుపు నిండే పిడికెడు ముద్దవుతుంది

ఈతచెట్టులో పోత,పెంట -! తాటి చెట్టులో పొద్దులు,పరుపుతాడు పండుతాడన్నవి రకాలు పోతచెట్టు,పెంటచెట్టు గా అవిధ్యత పరాగ సంపర్కం చెంది పెంటచెట్టుకు పూసిన పూత కాయలయితాయ్ పెంటచెట్టు,పరుపుతాడు తల్లి గుణమన్నవి కల్లు దారగా పారుతాయి పోత, పొద్దులు కొంపమైనా సారమున్న కడ్డె యిస్తాయి... పండుతాడు పవిత్రమైంది కాటమయ్య గుడికి ఎత్తితోనం పండుతాళ్ళదే మూడు దినాలు గిత్తెన్న కానీ కల్లు సారం - నీను ఉల్లి అలిసీ ముట్టుకుండా సావమిందే పసకుంటూ ఆ మూన్నాళ్లు గీతడు నిట్ట చేస్తాడు ! x x x

త్రాడిచెట్టు ఈతచెట్టు మా బతుకు మూలధాతువాళ్ళదే కాదు ఇంకో నలుగురికి బతుకు తెరుపు కూడా మా కల్లంగడి పక్కనే ఎరకుల అంజినప్ప చేతిలో ఈత బర్రలు గంపలయ్యేవి ఎరుకల గంగమ్మ కాలుచేయి వేళ్లక్రియల మధ్య ఈత సావలు పురుడు పోసుకొనేవి మనోబోధక కష్టానికి నారముదులు జలతకట్టి తాళ్ళయ్యాయ్ వ్యవసాయానికి పగ్గాలు గండెరలు బావితాడులు బీడబిక్కి యిండ్లనాాలు గడినలయ్యాయ్ బడి ముందర గేగులు ముంజలు ఈత పండ్ల గంపతో నీలమృవ్వ ఎరోజుటి కారోజు కడుపును పోడించుకునేది వేల మండికి ఈత తాటి చెట్టు జీవనోపాధి మెతుకులయ్యాయ్ తల్లలు బుట్టు పరకలు తడికలు విసనకర్రల రూపంలో ఉపాధి ఉత్పత్తులుగా - మానవునికి మొదలునుంచి కొనదాకా చెట్టు దేహాన్ని మెత్తం దానం చేస్తుంది. తాటి ఈత చెట్టు తమలోని ఒక్కొక్క అవయవాన్ని ఒలకతోస్తూ మా జీవితాల మెలుకువలో జీవిస్తాయి !! x x x

త్రాడి ఈత గెండ్లై ప్రవించే పోవక ద్రవం పులియకుండా సేకరిస్తే నీరా, పులియబెడితే కల్లవుతుంది. పొద్దుపొదుపు కల్లు తో మంచుబెండలకీ పండు వెన్నెల్ని పండించే కనుతపవుతుంది దేహం సాయంత్రం కల్లు - అలవాటు తనంగా ఎండిన గుండెల్లో జీర్ణించుకొనే ముంతపూల లేపనం యల్లమ్మ పోలేరమ్మ మైనమ్మ పోతరాజు

కాటమయ్య ఏపల్లె జాతరైనా మొక్కులు చెల్లింపుల మొదటిది కల్లు సాకమే పండుగలు పెండ్లిళ్ళు పంచాయితీలు చావుదినాలు వేదన వేడుకనో కాల్వమేదైనా సామూహికంలో ప్రధానం కల్లు ! వొండికి ,బలానికి ప్రకృతి మూల బలవర్ధకం కల్లు మలిసం అంటని ప్రకృతి సౌందర్యం ! కొత్త కుండ కొత్తాకులు కట్టిన నీరా కడుపును సాపు చేస్తుంది పిల్లోళ్ళకు పోసే అమ్మవారుకి గుటక గుటక సత్తువ నిచ్చే సంజీవినయతుంది. తాటి చెట్టు తల్లి లాంటిది ఈత చెట్టు యిల్లు లాంటిదన్నది ప్రతీతి ! x x x

గీతన్నల ప్రతీయిల్లా పసిలో - కష్టంలో - ఆడమగ యిద్దరూ సరళలేఖలు , సంసార పల్లకిని మోసే రెండు భుజాలు !! వనం నుంచి కల్లంగడి దాకా యింటి నుంచి సంసారం దాకా కష్టం నుంచి సుఖం దాకా విభజన గీతలు లేని నిర్విక సజీవగూళ్ళు మాయిండ్లు ! x x x x

తొల్లకృదానికి పరగదపన ఎల్లిన మానాయన్ని ఎదురుచూస్తూ మాయమ్మ గుండె చెట్టుకొమ్మలు ఊగుతుంటుంది వచ్చేదారికి ఆర్తిగా కన్నుల్ని బార్లాతెరిచి కావలి కాస్తూ - మా నాయన ఆమె కండ్లలో నిండేదాకా జ్ఞప్తికొచ్చిన దేవతనల్లా మనసు నిడుంగా కొలుపు దీరుస్తుంటుంది. ఇల్లు కల్లంగడి ఇరుసులో పరుగులెత్తిన జీవనది మాయమ్మ తొలి పొద్దు - మరి పొద్దుల వాలినా పొయ్యి ముందుర వాడని పువ్వుల కొమ్మ . కల్లంగట్లోకి గుగ్గుళ్ళు రొట్టలు తాకనా చేస్తూ మూడురాళ్ళ పొయ్యికి అదనంగా నాలో రాయిలా కాగిపోయేది. పాతక మంది యింట్లోని ఆకలి కడుపులకు నవ్వుల చేతుల్లో సాదిన అక్షయపాత్ర నేలకు పేగతికించుకొని అందరినీ ఒక్కటిగ చేరదీసిన ఉమ్మడి వంటెన అరవయ్యేండ్లకు చెయ్యల్చిన కష్టాన్ని ముప్పయ్యేండ్లకే మోసి శరీరం నిండా గాయాల పుండ్లతీపుల గాసిన చెట్టు నాకు తెల్లిన నాగరికత మాయమ్మే.

మనక మనక మడతల్ని దులుపుకుంటూ కల్లంగడి ముందు కొంతమంది నానాకాలం సెలయేళ్ళల్లా రెక్కలు కట్టుకు వాలిపోయేవాళ్ళు మానాయన వొచ్చే దావలో ఆతగా కండ్లన్నీ పరిచి - ముదులు విప్పిన వాళ్ల మహారాలుక వచ్చే కల్లును ముందుగానే రుచి చూపుంటుంది అలికిడైన ప్రతీ చప్పుడు మా నాయన అడుగులనుకొని ఆబగా మెలుకొనే వాళ్ళ కళ్ళు - కాకపోతే నిట్టూర్పులకు లోనయ్యి మళ్ళీ తేరుకొనేవి. అల్లంత దూరంలో పొడుపాపిన ఆయన కిరణాల స్పర్శకు బయవైన క్షణాల్లా నడిచిన కాలం దూదిపింజలూ తేలికపడుతుంది. కొత్త గాలిని పీల్చుకున్న కమలాల్ని వికసించి ఆ పూరిఖలపై గంతులేసే వెలుతురులా వాళ్ల ముఖాలు విప్పారి పిదపకట్టిన నోళ్ళన్నీ పూటకట్టేవి. పూడికతీత చెరువులో నీళ్లు నిలిసినట్లు నాలకపై లాలాజలమట్టం అంతకంతకూ ఉప్పొంగుతుంటే లొట్టిమిద కల్లుపొంగు వెన్నెల లావాయె పొద్దేది. ఉబుకుతున్న పొంగు చూస్తున్న వాళ్ల దేహాల్నినీ అనందబీజాలు మెలకెత్తిన క్షేత్రాలయ్యేది !.

నుడిదిన రూపాయంత బొట్టు కల్లుతొట్టికి రెండడుగులెత్తులో కూర్చునే నిండైన పిగ్రహం మాయమ్మ మా బువ్వనంతా రాశి పోసినట్లుండేది కల్లంగడంతా అలికి గండ్లం దిద్దివేపెమ్మల నలంకరించి తొట్టినొండా పెడ్త పోసినా మాయమ్మ చేతిలో మాయమ్మ చేతిలో 'తొట్టినాజు' ముగుస్తుంది తొట్టినొండిన కల్లు పొద్దు కురిసినట్లల్లా

పిల్లాడి నోట్లో పీచు మిఠాయి లా కరిగిపోతుంటుంది సుక్కు యింకిన ప్రతీ గుండె నిజాలు పరుస్తుంది తొట్టి ముందర ముంతల ముగ్గులా మాటల గీతలు దిద్దుకుంటాయి ఎదారి మనసుల్లోనూ మెగ్గులు కాస్తాయి. బాదల్ని దుఃఖాల్ని ఆనందాన్ని విషాదాన్ని గుండెల మాటా ముగతనాన్ని

పెదవి దాటని మాటల్ని కల్లు గుడిసె విప్పి కుప్పపోస్తుంది ముంత ఎత్తిన వాళ్లంతా పడవల్లె వాళ్ళని వాళ్లే తెడ్డుగా చేసుకొని అందరూ ఒకే ఒడ్డుకు చేరిన ప్రయాణికులవుతుంటారు. కల్లంగడంతా సెలయేర్లు నదులు మేఘాలు చిరుగాలులు తెరల తెరలుగా ప్రవహిస్తుంటాయి అక్కడ కాలుమోపిన వాళ్లంత ఆ తెరల ఊయలలో ముగిసి తేలి తడిసిన ముద్దలై - పాకుడు తీగలుగా అల్లుకుంటారు అల్లుకున్న తీగరెంటు పువ్వులై పూస్తారు బీడు గుండెల చాలల్లో సప్తమృతాలను దిద్దుకుని పురివిప్పిన నెమల్లులు అక్కప్పైంది అలలు అలలు గా కదిలిపోతారు. ఇళ్లకు చేరి గుండెల్లోనూ బుర్రలోనూ ఇరుకు ఇరుకుగా వున్నవన్నీ. కూరకుని కుంచించ చేసేవన్నీంటినీ జారవిడిచి నిద్రకు రెక్కలిచ్చి కలలు కలలుగా సంపరిస్తారు ! కల్లుమంతలో అరచేతులద్ది ముంతేతుల్ని తడిపి ఎంట్టుకులైయ్యే గ్రామీణాచారాలకు నాక్షిమౌతం కల్లంగడి నీరా గొంతుకవాటాల్లో చేరంగానే పోతన భాగవతపద్యాలు ఆరున్నపు శృతిలో అందుకున్న రాగం కల్లువాక తడికెల మునివేళ్ళ సందల్లోంచి ఆకాశాన్ని ముట్టేస్తుంటాయి. సందంలోని రాజకీయం నుంచి ఢిల్లీ పీఠం దాకా వాస్త నుంచి శాస్త్రం దాకా చర్చల రచ్చబండ - ప్రతిబుర్రెవైనా పాత్రలు రక్తికట్టే సరసన ఫల రంగస్థలం కల్లంగడి. మంచుప అంతే రోలోకు మూలాల్ని తడిపి తన్నిపోసుకునే పూలపడవ అలసిన తనపులు సేదతీరే పరచక క్షేత్రం ! మొత్తి గబ్బు కల్లుంటే మోచేయి ముసగన్నం ఎనకిటికి సామెత నింగిదాకా ఎగబాకి ఈదిన ఆకలి పేగుల్ని ఈతముల్లు తో అతుకేసుకుంటున్నాం. అతువు లేకుండా గొడ్డువాకిరి చేసినా గింజకి గుడ్లకి కొడువే. సందకాద గల్లాత్తి గుమ్మరిస్తే బోర్లాపడేది తొట్టిలో అట్టుకట్టిన మడ్డి పండుగలు పబ్బాలప్పుడు బీడి విప్పం కల్లు ఉధృర అస్పృహదం - తిరిమం,జూం లతో తొట్టి కల్లా తొర్రపళ్ళ సందుల్లో గాలి సద్దుచేయక జారినట్లుతుంది. కల్లు పోయించుకున్న ముంత నోటికాక పెట్టుకొని ఒడ్డి చేతుల దృశ్యాలపుతారు రోలోన ముంచెత్తే దుఃఖుననామీలను దిగిమింగుకుని నిస్సహాయంగా రాలే

రేకులవుకుంటాం. బొగ్గుతో గీతలేసిన అప్పుల ముంతల రైకులు దీనాల్లు మనకపడి చేతికందకుండానే చెరిగి పోతుంటాయి. అప్పుల పోయకుండిన దినం వాళ్ల కళ్ళు ఎర్రబడతాయి. ఆ రాత్రి అద్భుతంగానే మా తొట్టినొండా పేడ్తో పియ్యే నిండుకుంది ముంతలన్నీ బోకులు బోకులుగా ఇరిగి పడతాయి. అణిగి మణిగిన మాటలే ఉండాల ఇయ్యల్చిన అప్పునడిగితే అన్నిదినాల మర్త్యాదను మా గడపలోనే వదిలి ఇంకో గడప తొక్కుతారు. పోసినప్పుడు ముంతల పైనలే వసూలు చేయడమంటే

